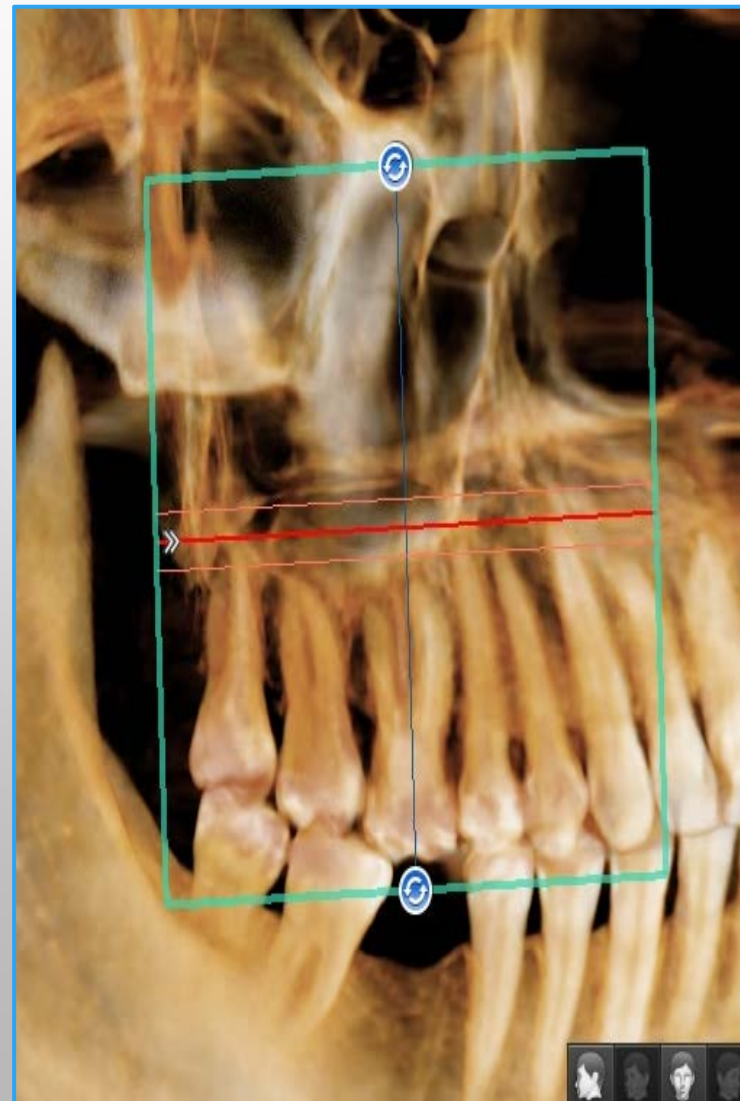

ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МОРФО-АРХІТЕКТОНІЧНОЇ БУДОВИ СТРУКТУР СТИНОК СИНУСІВ ВЕРХНЬОЇ ЩЕЛЕПИ ЛЮДИНИ ЗАЛЕЖНО ВІД ТОПОГРАФІЧНОГО ПОЛОЖЕННЯ КОРЕНІВ ЗУБІВ

Майструк М.В., Ошурко А.П.

Луганський державний медичний університет, кафедра стоматології

Актуальність. Пильність клінічних спостережень загострює увагу на необхідності врахування не лише числових морфометричних, денситометричних значень стінок і дна синусів верхніх щелеп, а й на вивчення їх структурної будови, яка змінюється залежно від топографічного розташування коренів зубів. Одонтологічна практика вказує на пріоритетність таких досліджень, як індикатора протокольного об'єму для планування та проведення малоінвазивних репараційних чи формуючих операцій. Значний успіх досягається у розробці превентивних заходів щодо запобігання ятрогенних стоматологічних, ЛОР впливів, а також профілактики розвитку запальних і деструктивних змін взаємопов'язаних верхньощелепних структур.

Матеріали і методи. Проведено аналітичне клініко-прикладне дослідження 120 довільних деперсоніфікованих цифрових конусних комп'ютерно-томографічних зображень лівої та правої верхніх щелеп людини, віком від 14 до 55 років в осіб зі збереженою фізіологічною безперервністю зубних рядів.

Результати дослідження. За результатами параклінічного аналізу встановлено, що ікла верхньої правої щелепи (ВПЩ) проєктуються у перпендикулярному співвідношенні в 36 % осіб, а верхньої лівої щелепи (ВЛЩ) в 42 % осіб від загальної кількості даного дослідження. Перший малий кутній зуб (премоляр) ВПЩ – 98,6 % та ВЛЩ – 99,2 %. Другий малий кутній зуб та перший і другий великі кутні зуби (моляри) у 100 % проєктуються у перпендикулярному співвідношенні у 100 % осіб, за виключенням проведених екстракцій за ортодонтичними показами, або ж наявними вродженими вторинними адентіями. Частота проникання перших премолярів, тобто перфорацій через дно синусів у їх порожнину становить 1,8 % на ВПЩ та 1,2 % на ВЛЩ. Других премолярів – 8,4 % на ВПЩ та 8,8 % на ВЛЩ. Перший моляр правої щелепи – 26,1 %, а лівої щелепи – 24,8 %. Другий моляр ВПЩ – 18,5 % та 17,7 % ВЛЩ. Залежно від топографічного положення коренів зубів, тобто відстані між ними, змінюються морфометричні значення між передньою, задньою, нижньою (дном) стінками синусів. Чим більша дивергенція верхівок коренів зубів, тим збільшуються розбіжності між зазначеними стінками синусів верхніх щелеп, зберігаючи їх дивергуючий напрямок.

Денситометричні середні значення трабекулярного шару зростають із зменшенням векторів наближення коренів зубів до стінок синусів верхніх щелеп. Щільність кортикальних пластинок стінок синусів верхніх щелеп є мінливою і характеризується індивідуальними гісто-архітектонічними властивостями, зокрема, наявністю внутрішньосинусових вигинів (пролапсів), виступів, перегородок тощо.

Висновок. Морфо-архітектонічна будова передньої, нижньої, задньої стінок верхньощелепних синусів залежить від проєкції кількості коренів зубів верхньої щелепи та їх топографічного положення.